Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 81 510 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS, loco advocaat C. BOVEN, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 juli 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 26 juli 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 augustus 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 3 februari 2012.

1.3. Op 10 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Gire Zirka (provincie Ninewa). U verklaart dat uw vader gedurende heel lange tijd lid was van de Nationale Garde en was gestationeerd in Mosul. Uw oom, die nog vrijgezel is en bij u thuis inwoont, zou ook bij de Nationale Garde hebben gewerkt, maar zou daar lange tijd zijn ingezet als tolk voor de Amerikanen. U verklaart dat uw vader in maart 2010 zou zijn omgekomen bij een bomexplosie in Mosul.
U stelt nooit naar school te zijn geweest. U zou wel geruime tijd gewerkt hebben als herder van geitjes. In die hoedanigheid zou u - via uw oom - geitjes hebben verkocht aan de Amerikanen. In juni 2011 zouden er twee personen, iemand die Koerdisch praatte en iemand die Arabisch praatte, bij u zijn geweest en ze zouden hebben gezegd dat u en uw oom moesten stoppen met het werk dat jullie deden. Ze zouden u ook hebben geslagen. Drie dagen vóór uw vertrek naar België zouden opnieuw twee terroristen bij u zijn langsgeweest toen u de geitjes aan het hoeden was. De Arabier was er de eerste keer ook bij, maar ditmaal was er nog een andere persoon bij. Ze vroegen u waarom u en uw oom niet gestopt waren met jullie werk en zeiden dat dit de laatste kans was.
Uw oom, die ook ingelicht werd over beide bedreigingen, stelde dat de terroristen niets tegen hem konden doen, maar dat het beter zou zijn als u naar het buitenland zou gaan. U vertrok uiteindelijk op 11 juli 2011 richting België. Op 26 juli 2011 vroeg u hier asiel aan.
Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van een Iraaks identiteitsbewijs neer, uitgegeven op 24.02.2009, een kopie van een Iraaks nationaliteitsbewijs, uitgegeven op 25.02.2009 en een kopie van een schrijven van de 'Mukhtar' (dorpshoofd), d.d. 20.07.2011.
B. Motivering
Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a en b, kan toekennen omdat u de aangehaalde feiten, die de basis zouden vormen voor een risicoanalyse in het licht van deze statussen, niet aannemelijk heeft gemaakt.
Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u erg vaag blijft over het werk van uw vader bij de Nationale Garde. Het is opmerkelijk dat u weliswaar verklaart dat uw vader al 'zo lang u zich kan herinneren' werkte bij politie en/of leger, maar dat u niets kan zeggen over wat hij precies deed 'omdat uw vader u nooit iets vertelde over zijn werk' (gehoorverslag CGVS p.3). Zelfs het uniform van uw vader kan u niet helemaal beschrijven (gehoorverslag CGVS p.3). Gezien de lange tijdsduur dat uw vader lid was van de Nationale Garde, kan toch wel verwacht worden dat u hier meer informatie kan over verschaffen. Ook aangaande zijn dood in maart 2010 blijft u erg vaag. U weet niet zeker of er nog andere slachtoffers waren die zijn omgekomen bij de bomexplosie waarbij uw vader het leven liet. Het is ook weinig geloofwaardig dat u zelf verklaart nooit te hebben geïnformeerd naar de omstandigheden van zijn dood. Het betreft toch uw vader, van wie u zegt dat hij om het leven is gekomen omwille van 'zijn werk'. Toch kan u dit 'werk' niet duidelijker omschrijven, noch weet u iets meer te vertellen over de precieze omstandigheden waarin uw vader is omgekomen. Dit alles is zeer frappant. U kan ook geen enkel begin van bewijs voorleggen aangaande zijn functie, zijn dood en de omstandigheden waarin hij om het leven zou zijn gekomen (gehoorverslag CGVS p.7).
Ook met betrekking tot uw oom kan u enkel aanhalen dat hij als tolk zou gewerkt hebben voor de Amerikanen en dat hij nu voor het leger zou werken (gehoorverslag CGVS p.3-4). Ook over zijn werkzaamheden bij de Nationale Garde en zijn contact met de Amerikanen kan u niet meer informatie verschaffen wat zéér vreemd is, daar zijn werk en contacten net de bron van uw problemen inhouden. U legt in dit verband evenmin documenten neer.
Verder is het opmerkelijk dat, gezien de jarenlange staat van dienst van zowel uw vader als uw oom bij de Nationale Garde, u plots en kennelijk zonder enige aanleiding in juni 2011 zou zijn benaderd en bedreigd door terroristen (gehoorverslag CGVS p.8).
U verklaart hierover dat u al lange tijd, via uw oom, geitjes verkocht aan de Amerikanen. U zou dit niet rechtstreeks hebben gedaan, maar via uw oom als tussenpersoon. Over deze transacties kan u echter weinig informatie verschaffen en de informatie die u hierover verschaft is weinig plausibel. Zo stelt u weliswaar dat u vaak een geitje verkocht aan de Amerikanen, maar kan u dit niet verder specifiëren (gehoorverslag CGVS p.8). Zo bijvoorbeeld geeft u aan dat uw oom de geitjes meenam, maar op de vraag hoe dikwijls dit is gebeurd zegt u enkel 'heel veel'. Op de vraag dit iets meer te specifiëren houdt u het op 'heel veel keer'. Het is ook opvallend dat u in al die jaren nooit zelf rechtstreeks contact hebt gehad met de Amerikanen, maar dat alle contacten via uw oom zouden zijn verlopen die de geitjes met een pick-up meenam (gehoorverslag CGVS p.8). De vraag dringt zich dan ook op waarom u in eerste instantie door zogenaamde 'terroristen' werd aangesproken op deze

transacties. Ook het feit dat u op de vraag hoeveel de prijs van een geitje is enkel kan antwoorden dat 'sommige duur waren en andere goedkoop', doet twijfels rijzen of u wel ooit actief betrokken bent geweest bij de verkoop van deze dieren (gehoorverslag CGVS p.8).

Op de vraag of de Amerikanen dan dagelijks, wekelijks of maandelijks in het dorp langskwamen, antwoordt u vaag dat ze 'af en toe' kwamen en zeker niet elke dag, opnieuw een weinigzeggend antwoord (gehoorverslag CGVS p.4). Over uw oom verklaart u dan weer dat hij meestal in Mosul was en dat u uw oom niet zo vaak zag (gehoorverslag CGVS p.4). U stelt verder in het gehoor dat hij trouwens meestal slechts 's avonds naar huis kwam, zodat de terroristen niet zouden weten wanneer hij thuis was (gehoorverslag CGVS p.9). Hoe die veelvuldige contacten, waarbij uw oom als tussenpersoon fungeerde, met de Amerikanen dan wel op regelmatige basis zouden hebben plaatsgevonden, is gezien bovenstaande bevindingen dan ook een raadsel.

Ook over de bedreigingen zelf blijft u vaag en zijn uw verklaringen weinig plausibel. Zoals hierboven gesteld is het reeds bevreemdend dat u plots na zovele jaren zonder enige aanleiding zou worden bedreigd, te meer u niet echt de sleutelfiguur was in deze transacties. Bovendien weet u van uw aanvallers enkel dat het een Arabier en een Koerd was, zouden ze enkel gezegd hebben dat u en uw oom jullie werk zouden moeten stopzetten, maar zou uw ontmoeting wel tien minuten hebben geduurd, wat toch wel vreemd is. Hiermee geconfronteerd stelt u dan weer dat ze alles drie keer zouden hebben herhaald (gehoorverslag CGVS p.9). Uw relaas komt weinig geloofwaardig noch overtuigend over.

Ook over de tweede bedreiging blijft u vaag. U stelt dat ze u terug tegenkwamen niet ver van de plaats van de eerste bedreiging, dat deze bedreiging ook ongeveer tien minuten duurde en dat ze u weer geslagen zouden hebben. Als er gevraagd wordt, wat er concreet werd gezegd, kan u enkel aanhalen dat ze stelden dat het ' de laatste waarschuwing ' zou zijn (gehoorverslag CGVS p.9). Dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen zijn niet plausibel en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarenboven dient vastgesteld te worden dat de terroristen in de eerste plaats op zoek waren naar uw oom, daar deze bij de Nationale Garde actief is én daar deze ook alle contacten zou hebben gehad met de Amerikanen. Het is dan ook onlogisch dat uitgerekend uw oom zich nog steeds in Irak bevindt, zelfs woonachtig is in uw ouderlijk huis en hij er kennelijk geen problemen heeft (gehoorverslag CGVS p.10). Bovendien stelt u - ondanks de indirect tegen hem geuite dreigementen - dat hij nog steeds werkzaam is bij de Nationale Garde en zich dus duidelijk niet verontrust voelt (gehoorverslag CGVS p.4). Opnieuw ondermijnt dit verder de oprechtheid van de door u geschetste vluchtredenen.

Verder dient opgemerkt te worden dat door de terroristen, waarover u verder geen informatie kan verschaffen, was gevraagd dat u met uw activiteiten - t.t.z. de verkoop van geitjes aan de Amerikanen - moest stoppen. Daar u effectief verklaart met deze activiteiten gestopt te zijn en daar u zelfs verklaart dat de geitjes die uw familie bezit verkocht werden, maakt dat er geen reden is waarom u nog zou worden geviseerd en waarom de door u aangehaalde vrees op vervolging nog actueel zou zijn.

Dit wordt trouwens bevestigd door het feit dat uw familieleden na uw vertrek geen problemen kennen en dat terroristen ook niet bij u thuis zouden zijn langsgeweest op zoek naar u (gehoorverslag CGVS p.2 en 10), wat verder twijfels doet rijzen bij de actualiteit van de door u aangehaalde vrees.

Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat u de Vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

Op basis van de door u neergelegde stukken met betrekking tot uw identiteit en herkomst, alsmede op basis van de elementen uit uw verklaringen die betrekking hebben op uw identiteit en de geografie van Gire Zirka, wordt wel aanvaard dat u een Iraaks burger uit Gire Zirka bent. Dit volstaat echter op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a of b, van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Gire Zirka in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Gire Zirka (provincie Ninewa) te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld.

Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkoek" dd. 5 januari 2012).
De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakkering van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.
Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.
Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime 3 tijd merkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.
Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.
U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een kleurenkopie van een niet vertaald "overlijdensbericht vader met vermelding van de omstandigheden waarin hij op 24 maart 2010 om het leven kwam", een kleurenkopie van een niet vertaalde "voedselrantsoenkaart van de familie", foto's van zijn oom en een kleurenkopie van de identiteitskaart van zijn vader en moeder.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij erg vaag blijft over het werk van zijn vader bij de Nationale Garde, alsook over de omstandigheden waarin zijn vader in maart 2012 om het leven is gekomen en hij ook geen enkel begin van bewijs kan voorleggen aangaande zijn vaders functie, zijn dood en de omstandigheden waarin hij om het leven zou zijn gekomen, (ii) hij met betrekking tot zijn oom enkel kan aanhalen dat hij als tolk zou gewerkt hebben voor de Amerikanen en dat hij nu voor het leger zou werken, (iii) het opmerkelijk is dat hij plots zonder enige aanleiding in juni 2011 zou zijn benaderd en bedreigd door terroristen, (iv) hij niet rechtstreeks geitjes zou hebben verkocht aan de Amerikanen en hij over deze transacties weinig informatie kan verschaffen, (v) hij ook over de bedreigingen zelf vaag blijft en zijn verklaringen weinig plausibel zijn, (vi) hij ook over de tweede bedreiging vaag blijft, (vii) zij in de eerste plaats op zoek waren naar zijn oom en het dan onlogisch is dat uitgerekend zijn oom zich nog steeds in Irak bevindt, (viii) hij geen informatie kan verschaffen over de terroristen, (ix) hij effectief heeft verklaard dat hij zijn activiteiten gestopt is en de geitjes van de familie verkocht zodat er geen reden is waarom hij nog zou worden geviseerd en waarom zijn vrees nog actueel zou zijn, en (x) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen is dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad merkt vooreerst op dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Daarnaast wordt erop gewezen dat de vlucht uit het land van herkomst dermate fundamenteel en ingrijpend is, dat van de asielzoeker dan ook kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de belangrijkste elementen van zijn vrees.
In casu dient te worden vastgesteld dat verzoekers relaas en zijn verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten dermate vaag zijn dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zo kan redelijkerwijs aangenomen worden dat indien verzoekers vader jarenlang in dienst was bij de Nationale Garde, verzoeker minstens op de hoogte zou zijn geweest van zijn rang, het uniform dat hij droeg en hij eveneens de nodige toelichting zou kunnen geven over de omstandigheden waarin hij om het leven zou zijn gekomen. Verzoekers verklaring dat zijn oom en vader meestal op de legerbasis bleven, over hun activiteiten weinig werd gepraat, hij meer met zijn eigen job bezig was en er weinig werd verteld over het overlijden van zijn vader is niet ernstig. Van een jonge man kan immers een minimum aan kennis worden verwacht over zijn eigen vader en de ingrijpende gebeurtenis als een bomexplosie waarbij hij om het leven kwam. De loutere verwijzing naar de foto van zijn oom in uniform, een kleurenkopie van de identiteitskaart van zijn ouders, een niet-vertaalde kleurenkopie van een overlijdensakte van zijn

vader en een kleurenkopie van een voedselrantsoenkaart volstaan niet om het oordeel in een ander daglicht te plaatsen. Immers, de foto's kunnen eender wie eender waar zijn, en de kleurenkopieën van de identiteitskaarten, de overlijdenskate en de voedselrantsoenkaart zijn slechts kleurenkopieën waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend omdat ze gemakkelijk gemanipuleerd kunnen zijn door het nodige knip- en plakwerk.

Verzoeker onderneemt in het verzoekschrift geen ernstige poging om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te weerleggen. Hij beperkt zich in hoofdzaak tot het herhalen van zijn vluchtmotieven en het uiten van blote beweringen, waarmee hij echter de motivering van de bestreden beslissing niet weerlegt noch ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.5. In acht genomen wat vooraf kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker de beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa niet betwist. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. ROSIER	M.-C. GOETHALS